

Vertrekmoratorium voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV 2002/21)

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Korpsbeheerders Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

*Onderdeel: Stafdirectie
Uitvoeringsbeleid*

Datum: 7 juni 2002

Ons kenmerk: 5161887/02/IND

Code: TBV 2002/21

Juridische achtergrond:

Vreemdelingenwet 2000

Geldig van/tot: Een jaar, ingaand twee dagen na publicatie in de

Staatscourant

Onderwerp: Vertrekmoratorium voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak

Inleiding

Hieronder treft u aan een aanvulling op het hoofdstuk betreffende de beoordeling van asielaanvragen van Iraakse asielzoekers. De aanleiding en achtergrond van deze wijziging zijn in de tekst opgenomen.

Algemene Uitgangspunten

Hieronder wordt voor bepaalde asielzoekers van Iraakse nationaliteit een nadere uitwerking gegeven van het vertrekmoratorium dat bij besluit van 21 mei 2002 is afgekondigd door de Minister van Justitie.

Het vertrekmoratorium betekent voor de betreffende categorie vreemdelingen dat de opvang en verstrekkingen niet worden beëindigd en dat een tweede en volgende asielaanvraag recht op opvang geeft.

Wijziging C8 Vc 2000

De tekst C8/Beoordeling van asielaanvragen van personen van Iraakse nationaliteit, paragraaf 8, komt als volgt te luiden:

8 Terugkeer en uitzetting

8.1 Datum

De versie van deze paragraaf is vastgesteld op 13 juni 2002.

8.2 Categoriale bescherming

Voor Irak geldt geen beleid van categoriale bescherming. Asielzoekers uit Irak komen derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet. Zie C1/4.5.

8.3 Besluit- en vertrekmoratorium

Ten aanzien van asielzoekers uit Irak geldt geen besluitmoratorium. Ten aanzien van asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak geldt een vertrekmoratorium. Het vertrekmoratorium is in werking getreden op 24 mei 2002.

8.4 Achtergrond vertrekmoratorium

Aanleiding voor dit vertrekmoratorium is een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 9 april 2002, kenmerk DPV-AM/119-02, met betrekking tot de terugkeer naar Noord-Irak.

Uit dit ambtsbericht blijkt dat de Koerdistaanse Democratische Partij (KDP) en de Kurdistan Regional Government (KRG) hun standpunt ten aanzien van de terugkeer van uitgeprocedeerde asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak zodanig hebben gewijzigd dat personen behorend tot deze groep thans niet meer worden toegelaten tot KDP/KRG-gebied. Daarbij heeft de KDP/KRG echter aangegeven dat zij in het algemeen niet afwijzend staan tegenover terugkeer naar Noord-Irak van personen afkomstig uit Noord-Irak.

Het standpunt van de Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) inzake terugkeer is niet gewijzigd. De PUK maakt in deze geen onderscheid tussen personen afkomstig uit Noord-Irak en personen afkomstig uit Centraal-Irak. De KDP/KRG heeft zich thans op het standpunt gesteld dat zij medewerking willen verlenen aan doorreis over het grondgebied

naar het gebied van de PUK. Wel zullen personen die van deze mogelijkheid gebruik willen maken door de KDP/KRG onderworpen worden aan een justitiële- en/of veiligheidscontrole.

Dit hoofdstuk bevat de uitvoeringsconsequenties van het door de Minister van Justitie vastgestelde beleid.

8.5 Vertrekmoratorium

Het vertrekmoratorium is ingesteld voor asielzoekers die afkomstig zijn uit Centraal-Irak. De ratio hierachter is dat dit de groep is waarvan de KDP en de KRG hebben aangegeven geen personen toe te laten op hun grondgebied.

Of een asielzoeker aangemerkt dient te worden als afkomstig uit Centraal Irak wordt bepaald door de geboorteplaats van de vreemdeling. Asielzoekers die geboren zijn in Centraal-Irak worden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak. Onder Centraal-Irak wordt verstaan het deel van de republiek Irak dat onder controle staat van het regime in Baghdad.

Het vertrekmoratorium is niet van toepassing op asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak van wie de asielaanvraag is afgewezen, of thans kan worden afgewezen, op een van de gronden van artikel 30, of op grond van artikel 31, tweede lid, onder h, i, of k Vreemdelingenwet, of ten aanzien van wie een gevaar voor de openbare orde bestaat als bedoeld in artikel 3.77 Vreemdelingenbesluit. Deze uitsluitingsgronden dienen analoog te worden toegepast op Iraakse asielzoekers van wie de asielaanvraag is afgewezen vóór 1 april 2001. Dit houdt in dat het vertrekmoratorium niet van toepassing is op de Centraal-Iraakse asielzoeker:

1. van wie de aanvraag is afgewezen op grond van de Overeenkomst van Dublin;
2. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij reeds rechtmatig verblijft op grond van artikel 8, onder a tot en met e, of l, Vreemdelingenwet;
3. van wie de aanvraag is afgewezen

omdat hij reeds een aanvraag heeft ingediend waarop nog niet onherroepelijk is beslist en op grond waarvan hij rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder f, g en h, Vreemdelingenwet;

4. van wie de aanvraag is afgewezen op grond van een terug- of overname overeenkomst;

5. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij afkomstig is uit een veilig derde land;

6. van wie de aanvraag is afgewezen omdat hij zal worden toegelaten tot een land van eerder verblijf totdat hij elders duurzame bescherming zal hebben gevonden;

7. die een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

8.6 De gevolgen van het vertrek-moratorium

De instelling van het vertrek-moratorium betekent dat de opvang van en verstrekkingen aan asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak die onder het vertrek-moratorium vallen, conform artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet, niet worden beëindigd. Iraakse asielzoekers die onder het vertrek-moratorium vallen worden, conform artikel 45, vijfde lid, Vreemdelingenwet, geacht rechtmatig verblijf te hebben als bedoeld in artikel 8, onder j, Vreemdelingenwet. Enkel voor deze categorie geldt dat de periode waarin het vertrek-moratorium van kracht is, wordt beschouwd als relevant tijdsverloop.

Asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak die een asielaanvraag hebben ingediend, waar nog niet onherroepelijk op is beslist, maar geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben, worden daarmee tevens geacht rechtmatig verblijf te hebben indien zij onder het vertrek-moratorium vallen. Dit betekent dat asielzoekers die onder het vertrek-moratorium vallen niet langer een belang hebben bij een eerder ingediend verzoek om een voorlopige voorziening, voor zover dit verzoek is gericht op het voorkomen van de verwijdering of de beëindiging van de voorzieningen.

8.7 Tweede of volgende asielaanvraag

De instelling van het vertrek-moratorium heeft voorts tot gevolg dat in afwijking van artikel 4, tweede lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreem-

delingen 1997 (Rva 1997), de indiening van een tweede of volgende asielaanvraag door vreemdelingen afkomstig uit Centraal-Irak recht op opvang geeft. Dit geldt slechts voor zover de asielzoeker valt onder de categorie waarvoor het vertrek-moratorium is ingesteld.

8.8 Praktische aspecten terugkeer

Noord-Iraakezen kunnen terugkeren naar Noord-Irak.

Voor de terugkeer naar Noord-Irak kan door bepaalde categorieën Iraakse asielzoekers naast een aanvraag voor een bijdrage uit het Terugkeerprogramma ook een aanvraag worden ingediend voor een herintegratiebijdrage (REAN+). Beide programma's worden uitgevoerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM).

Vooralsnog is er geen sprake van gedwongen terugkeer.

Met betrekking tot opheffing van uitstel van vertrek, dat in een aantal individuele zaken is verleend die ahangig waren bij de rechtbank, wordt verwezen naar werkinstructie 242.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
H.W.M. Schoof.*